

Uvod

Kvalitet rada tradicionalne škole ne može u dovoljnoj mjeri da zadovolji potrebe savremenog društva. Moderno društvo zahtijeva od pojedinca da samostalno prikuplja informacije, da upravlja njima, analizira ih i pretvara u upotrebljivo znanje. Nedostaci tradicionalne nastave se posebno ogledaju u domenu individualizacije nastave i učenja, podizanje unutrašnje i spoljašnje motivacije, i realnijeg i objektivnijeg vrednovanja znanja učenika. U razredno-časovnom sistemu učenik je u poziciji objekta, a ne subjekta nastave. Kao objekat u nastavi učenik se razvija pod diktatom vaspitnih ciljeva i njihovih ostvarivanja u kojima je učenik pasivan, a kao subjekat nastave učenik je ličnost koja se razvija na osnovu svojih sposobnosti, uključuje psihičku aktivnost. Tradicionalna nastava zahtijeva od učenika reprodukciju znanja, a ne aktivnu izgradnju znanja.

Jedna od karakteristika tradicionalne nastave je nizak stepen motivisanosti učenika. Učenici su veoma pasivni, njihova aktivnost se svodi na praćenje izlaganja nastavnika. Učenici tada rijetko uviđaju da su odgovorni za svoje učenje, jer najčešće nemaju aktivnu ulogu u izvršavanju pojedinih zadataka.

U tradicionalnoj nastavi favorizuje se učenje iz knjiga i puko mehaničko memorisanje, umjesto da se insistira na samostalnom pronalaženju informacija i njihovim analiziranjem kako bi se došlo do primjenljivog i stvaralačkog znanja. U tradicionalnoj nastavi ne postoji mogućnost prikazivanja informacija na više načina. Tako se zanemaruje jedan od osnovnih didaktičkih principa, a to je princip očiglednosti gdje se insistira na tome da učenik saznaje stvarnost sa više čula.

Napretkom novih tehnologija, kao i identifikovanjem nedostataka tradicionalne nastave, stvorila se potreba za korišćenjem informacione tehnologije u nastavi. Obzirom da je informaciona tehnologija prisutna u svim društvenim sferama, osposobljavanje nastavnika za korišćenje novih tehnologija se mora uskladiti sa zahtjevima današnjice. Kao najčešći problem u oblasti inoviranja nastave navodi se neadekvatna opremljenost škola novim tehnologijama. Ukoliko škole i imaju mogućnost korišćenja novih tehnologija, problem se javlja u nedovoljnoj osposobljenosti nastavnika za njihovo korišćenje.

Korišćenje računara u nastavi bi trebalo da učini lekcije učenicima mnogo privlačnijim čime se podstiče aktivno učenje, ali i veća motivisanost učenika. Informacije treba da budu interesantnije, lekcije su više prilagođene potrebama, mogućnostima, interesovanjima učenika, tempu rada učenika. Korišćenjem računara u nastavi prevazilaze se slabost tradicionalne nastave: frontalni rad, odsustvo povratne informacije, manja trajnost znanja, nepovezanost teorije sa realnim životom. Informaciona tehnologija pruža mogućnost inoviranja organizacije nastave, upotrebu novih metoda, oblika rada i didaktičkih medija.

Motivacija je najčešće u vezi sa povratnom informacijom. Informaciona tehnologija omogućava podjelu sadržaja na manje segmente i pruža učenicima mogućnost da uče „korak po korak“. Na taj način je postavljeni cilj učenicima dogledan i oni vide mogućnost da ga dostignu. To znatno podiže motivaciju učenika. Povratna informacija može uslijediti nakon svakog i najmanjeg koraka u procesu sticanja znanja.

Informacione tehnologije omogućavaju izradu multimedijalnih prezentacija. Kroz multimedijalne prezentacije, učenicima je informacija zanimljivija, oni aktivnije učestvuju u procesu saznavanja i povećava se motivisanost.